

grainie

Dosto
by sid
l pu
oncilable
o underst
covered, tu
ind—no, I
ere flashir
tern when

as, irreconcilable as oil and water. I
beginning to understand what lay at the
scum-covered, turbid pond, that ch

beginning to understand
the scum-covered,
evski's min
as, irreconcilable as oil and
punishment—absol
as synonymous
aged 'crim

ite see . . . Such
head like a re

ns but a
ntely in

Úvodník

Znáte ten pocit, když po náročném dni plném tmy, deště a katastrof - způsobených špatným vyspaním - dorazíte domů, uvaříte si horký čaj, nasadíte si teplé ponožky, lehnete si do postele nebo na pohovku a... A zkrátka už nic neděláte?

Tak přesně v tomto duchu se má nést toto číslo – má z něj vyzářovat pohoda, uvolnění a hlavně naděje, že i když je všechno kolem tmavé a nepohodlné, vždy si můžeme nasadit teplé ponožky a vytvořit si tak vlastní teplo a pocit útulnosti.

V tomto čísle se proto dočtete právě o pletení ponožek, také k vám přípluje pár příjemných povídek a kromě standardních rubrik se v neposlední řadě dočkáte i krásných ilustrací, které vás jistě zahřejí u srdíčka.

Hodte si tedy nohy na stůl, zabalte se do deky, udělejte si teplý čaj a užijte si počtení!

Justý a Linda

Redakce

Justýna Tůmová VII. A
Linda X. Součková VII. B
Marta Majerová VIII. A
Míriam Žytková II. A
Kamila Bejšovcová VII. A
Karolína Korbelová VII. A
Sebastian Salfellner VII. B
Emma Cejmová V. B
Juliana Nermutová I. B
David Janák III. B

korektura

Kilián Benda, VIII.A
Vítek Frei VII.A
Martin Janata, VII.A

obálka + ilustrace

Kateřina Vrtišková, VII.A

sazba

Christoph Slaměník, VI.B

agónie,

listopad a prosinec 2021

Obsah

- 2 Úvodník
 - 3 Krátké zprávy
 - 4 AGéčákova příručka: Pletení 101
 - 6 Pletené ponožky finskýma ručkama
 - 8 Ponoski
 - 9 Štrikované intermezzo
 - 9 O rozbité troubě a objevování pečenných dobrot
 - 10 Vize ideální školy
 - 12 Jak ÁGéčáci psali dopisy
 - 13 Stardance - Když hvězdy tančí
 - 14 Bolest samoty - báseň
 - 16 V uších zní chřestot kostí
 - 17 Calaveritas
 - 18 Repete uplynulých fotbalových událostí
 - 19 Meme
 - 20 Útulnost
-

Linda X. Součková a Justýna Tůmová

Krátké zprávy

Proslýchá se, že Walt Disney vyhlásil jakousi soutěž! Možná jste si všimli plakátků po škole... A možná se můžete zapojit i vy! #ANeboMožnáMusíte #AkademieComeback #PoDvouLetechZpět!!!

Odsouvá se rekonstrukce školy. Přestavby dvora dle projektu loňského maturanta Kuby Zavadila se asi ještě chvíli nedočkáme. #RIPDvojnásobnéPrázdniny

Nenavrací se nám paní profesorka Landová. Moc nám chybíte! #MajíUžKvintyBiologie? #VChemiiScházíKomíny

O dvě hodiny latiny od příštího roku přijdou všichni septimáni! ÁGéčák zapláče. #TradeOffer #YouLoseLatina #YouGetVolitelnýSeminář

Že "Sněží!!!" se letos poprvé ozvalo v pátek 26. 11. Každoročně opakovaná slavnostní událost - kdo si jako první všiml ve vaší třídě? #KoukáníZOknaOHodině #Klasika

Kulturní novina - školní ikona a rapperský bard Hinnzza vydal nové album! Jmenuje se Špazj a fakt v sobě ukrývá hromadu delikates! #LJRoast #Soundify&Spoticloud

A závisláci, třešte se! Ptáčci švitořili, že se chystá zpřísnění omezení mobilů. #Přituhuje #ANEjenVenku

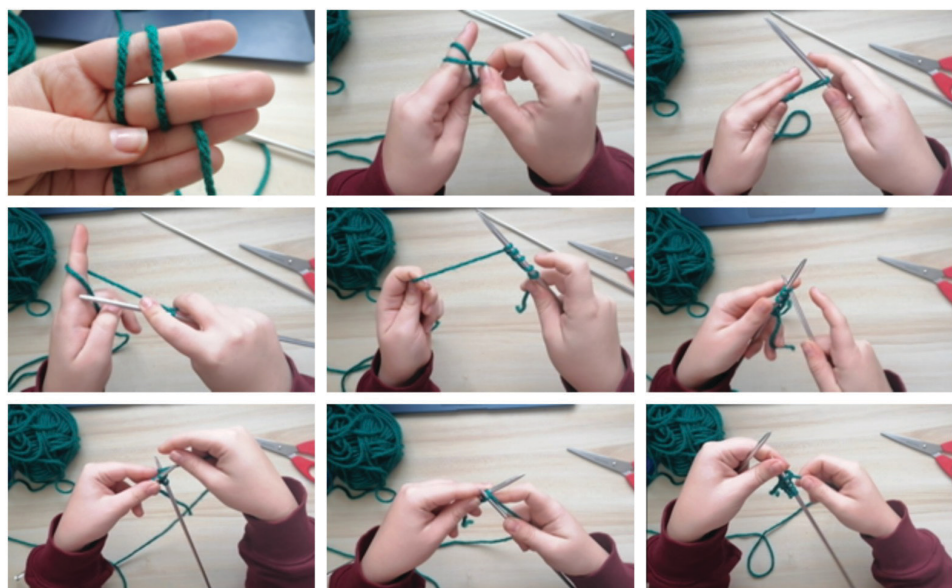
AGéčákova příručka: Pletení 101

Fenomén pletených oděvů začal již před naším letopočtem, konkrétně nejstarší nálezy pochází z Egypta z 12. století před Kristem. O pletení (nebo spíše technice velice podobné pletení) psal již ve svém eposu Odyssea Homér. V 16. století se v Evropě začaly tvořit cechy pletářů (složeny výhradně z mužů). Od 18. století se tato aktivita přesunula do kruhů bohatších vrstev jako koníček pro ženy. V dnešní době se pletení vrací zpět v závislosti na aktuální módě.

Pomocí základního vzoru si můžete uplést například šálu či deku.

Návod na základní vzor:

1. Vlnu si omotáme kolem dvou prstů tak abychom konec přidržovali palcem v dlani.
2. Vnitřní částí vlny obmotáme tu vnější a vytvoříme uzlík, který se dá libovolně utahovat nebo uvolňovat.
3. Do uzlíku vložíme jehlici a utáhneme.
4. Vlnu přehodíme přes prsty jako na obrázku, provlékneme a vytvoříme očko
5. Tento postup opakujeme, dokud nemáme potřebný počet oček (např. na šálu doporučuji 30 až 40 dle síly vlny).
6. Pro vytvoření další řady vsuneme druhou jehlici do očka zespodu.
7. Kolem druhé jehlice omotáme zespoda proti směru hodinových ručiček volný konec vlny.

8. Omotanou část vlny protáhneme očkem ven tak, aby zůstala druhé jehlici, tímto jsme vytvořili první oko druhé řady. Očko z první řady opatrně sesuneme dolů.
9. Takto pokračujeme až do konce druhé řady a proces opakujeme stále dokola do požadované délky.

A takto by to po několika řadách mělo vypadat:

Pletené ponožky finskýma ručkama

Když už by měl člověk někde užít své teplé ponožky, Finsko bude tou zemí číslo jedna. Tam to není jen hezké zpríjemnění večera u krbu, ale životní potřeba. Bez teplých, vlněných, ručně pletených ponožek se vám kotníky už na podzim změní na kostky ledu a všechny prsty na nohou nemilosrdně upadnou. Teda... Finům ne, ti jsou na to zvyklí, ale Čecháčkům jako jste vy a já by se to klidně mohlo stát.

Naštěstí není nijak těžké vlněné ponožky ve Finsku sehnat - ve větších městech jsou s nimi obchůdky na každém více turistickém místě či se dají sehnat na trhu. Však ručně pletené ponožky od někoho, na kom vám záleží, jsou přece to nejlepší, co svým nožkám můžete dopřát.

Co ale takové pletení ponožek obnáší? O tom jsem si popovídala se svojí finskou hostitelskou mamkou Niinou, která je v pletení ponožek opravdová přebornice!

Niino, proč jsi vůbec začala plést?

Nejsem si jistá, nepamatuju si :D. Ale myslím, že jsem vždycky měla ráda käsityö (handycraft) a používat ruce... a moje babička vždycky pletla ponožky, takže mě i naučila, jak je plést. Moje máma neplete, takže jsem došla k tomu, že se někdo musí naučit, jak se to dělá, protože babička tady nebude navždycky, aby nám pletla ponožky.

Takže to děláš proto, aby to někdo uměl?

Ne, to ne. V určitém slova smyslu si, ano, myslím, že by se to někdo měl naučit, ale nedělám to proto, že bych musela. Když jsem se to učila, líbilo se mi to a teď to dělám, protože se mi to pořád líbí.

Zkoušela jsi někdy uplést i něco jiného než ponožky?

Ano, upletla jsem šálu a rukavice a taky jedny šaty pro svojí dceru, když byla hodně malá, ale nepletu trička a svetry, protože jsou to tak velké kusy, že se pak u jejich pletení začnu nudit. Přestanu v půlce práce a pak už to nedokončím. Takže dělám ponožky, rukavice a podobné věci, protože jsou rychlé na udělání. Já pak ztrácím pozornost, když musím udělat něco, co je běh

na dlouhou trať.

Používáš nějaké vychytávky, které ti pletení ulehčují?

Nevím, jestli ulehčují, ale moje babička mě naučila, jak plete ona. Taky mám jednu knihu o tom, jak plést vlněné ponožky, a jsem v jedné facebookové skupině, kde si sdílíme nějaké typy, jak co plést. Takže když nevíš, jak něco uplést, stačí se tam zeptat a vždycky dostaneš odpověď. Takže teď, když pletu ponožky, používám různé styly na rozdílné části ponožek.

Takže děláš chodidlo jiným pletacím stylem než vršek ponožky?

Ano. Tu svrchní, kotníkovou část dělám tak, jak chci a zkouším, co funguje a co se nerozplete. Ta spodní je dělána v podstatě pořád stejně, podle toho, co mě naučila babička.

Chápu to teda dobře, že sis postupem času vyvinula nějaký svůj styl, jakým ponožky pleteš?

Je to tak.

Co bys doporučila nebo řekla nováčkům,

kteří začínají s pletením ponožek?

Že to je těžké :D. Ale zvyknete si na to. Protože když pletete ponožky, používáte přitom pět jehlic. A protože jich je pět, je ze začátku těžké nepustit žádné očko. Když ho totiž pustíte a nevyšimnete si toho, v ponožce se pak udělá díra a začne se rozplétat. To je podle mě to nejtěžší, ze začátku. Ale naučíte se to. Prostě musíte trénovat. Možná ta první vůbec ani nebude vypadat jako ponožka, ale časem budou vypadat moc hezky.

Jo, ty, které mi ukazuješ vypadají moc pěkně! Každopádně, poslední otázka bude (nebo možná nebude) trošku z jiného soudku. Protože téma listopadové Agónie jsou teplé ponožky, co jako první tě napadne, když toto slovní spojení řeknu?

Miluju je. Pokud bych se mohla rozhodnout, nikdy bych nepoužívala žádný jiný

druh ponožek než ty pletené. Ale bohužel je nemůžu nosit do práce.

Proč?

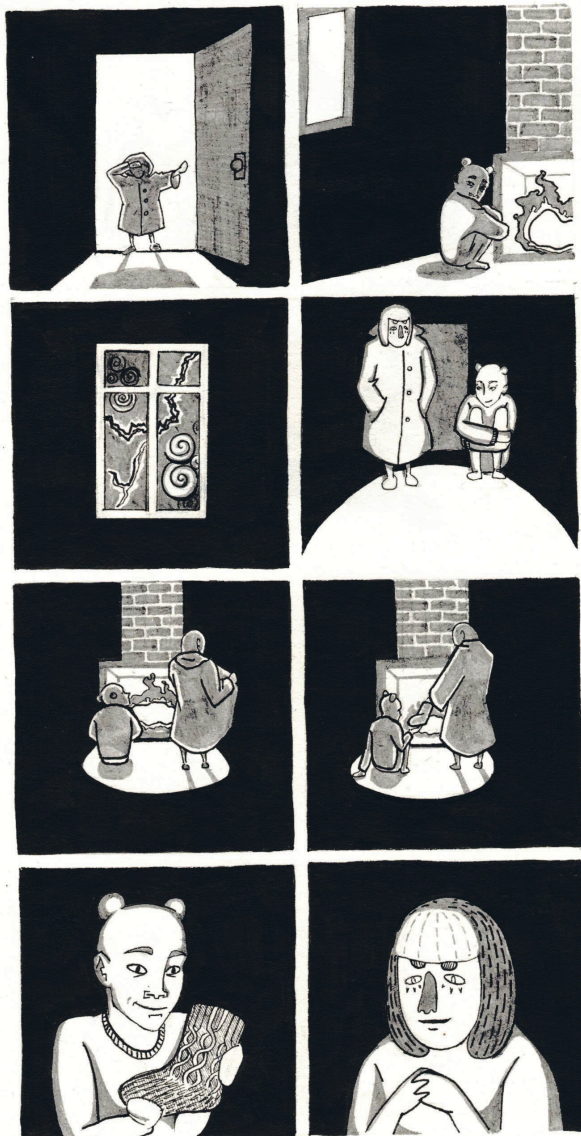
Protože jako zdravotní sestra musím po práci pokaždé vyprat oblečení, které ten den v práci nosím. A protože se kvůli bakteriím toto oblečení pere v mnohem teplejší vodě, než se normálně perou pletené ponožky, způsobilo by to, že by se pak scvrkly. To jsou potom jednorázové ponožky :D.

Takhle tedy proběhl rozhovor s domácí přebornicí na pletené ponožky. Niině tímto moc děkuji za rozhovor. A pokud snad pletete ponožky a nejde vám to (nebo chcete začít), nebojte se toho a, jak řekla Niina, trénujte. I když to ze začátku ponožky nebude připomínat ani z kraje.

Emma Cejpová

Ponoski

Cejp

Štrikované intermezzo

Až zabydlí se mráz
než zem pokryje sněh
pak potkáme se zas
v teplých fusekách

Náš svět pak pookřeje
tančí i kámen soch
a chlad nás jen šimrá
oky u punčoch

Však čas se nám krátí
a nemá zbyti nic
nežli vzkaz co schovám
do tvých rukavic:

“Příze se snad třepí
avšak neměj strach
vždyť za rok se zas shledáme
v zimních ponožkách.”

Miriam Žytková

O rozbité troubě a objevování pečených dobrot

Příběh napsán podle skutečné události.

Jednoho dne se maminka rozhodla, že upeče svým dcerám ten úžasný domácí chleba, který mají všechny tak rády. Zaděla na těsto, nechała ho vykynout a strčila do trouby. Když ho ale vyndala, zjistila, že z kváskového chleba vznikla spíše pita. To skutečně bylo zvláštní, a tak se zeptala svého manžela, zda je všechno v pořádku. Otcí rodiny se nezdálo, že by byla chyba na straně chleba, jal se tedy kontrolovat elektrický spotřebič.

Co se ale nezjistilo? Trouba nepěče a bude trvat celkem dlouhou dobu, než se odstraní, koupí a přiveze nová! To všechno maminka věděla, a tak objednala a zaplatila další troubu včetně odvozu a přívozu. Poté, vyzbrojena platební kartou, se odhodlala jít do obchodu a koupit svým dvěma dcerkám dobrý chléb a nějaké koláčky na zahrnutí mlsné.

Všechno zlé je k něčemu dobré. Říká se to tak a stále to platí. Obzvlášť při ochutnávání úžasného chleba z pekárny, celozrnných pochutin, koláčů a buchet – obzvlášť těch makových. Zhruba za týden byla stará trouba odvezena a přivezena nová. A maminka mohla zase péct ten lahodný domácí chléb, nad který skutečně není. Občas ale stejně zajde do pekařství pro makový koláč.

Vize ideální školy

Za mých několik let studia se se školou neustále peru a alespoň na jeho konci začínám chápat, v čem by mě ideální škola mohla podpořit. Mnohokrát k tomu napomohlo zpomalení během distanční výuky, všimla jsem si tak věcí, které jsem dříve opomíjela. Člci se tedy ke školám vyjádřit a poukázat na pár aspektů, které by se daly změnit už dnes. O krok blíže k ideálu.

Ideálně, když přijdu do školy, vím, že se toho dne něco nového dozvím, něco pochopím, připravuji si mozek, aby viděl nové možnosti, byl schopen argumentovat, zajímat se, ptát se, poznávat. Víím, že dnešní den udrží mou mysl (dvakrát mozek za sebou) v dobré kondici, je to jako chodit na trénink, po kterém se cítím dobře. Když pak odejdu, jsem připravena čelit zbytku dne, škola mě v myšlenkách nepro následuje, ale dodává mi sílu. Ideálně.

Není tomu tak a přesně to mi vadí. Vnímám, že se naše školství soustřeďuje na jiné hodnoty, které mě nutí mozek ukládat do "hibernace". Místo podnikavosti a schopnosti řešení problémů se oceňuje rychlost a přesnost napsání toho, co jsem si předtím vtloukla do hlavy. Mé morování má své výhody, uznávám, že se tak teorie "zmechanizuje" v paměti, problém ale nastává, když je taková metoda všudypřítomná. Přeci jen, ne vše člověk potřebuje znát nazpaměť, hlavní je pochopit, oč běží, vyznat se v látce a mít na čem později stavět. Já se v dnešní škole bohužel často potýkám s "informačním přehlcením", kdy i přes pečlivé pokusy hrát podle pravidel školy mi po nějakém období mozek odmítá únavou spolupracovat.

Kdybych ale do školy mohla docházet s otevřenou myslí, připravenou řešit a poznávat nové koncepty, posílilo by to mou soběstačnost, podnikavost a přesvědčení, že se těžké situace dají zvládnout. To je rozložení mysli, které je v dnešním neustále se měnícím světě klíčové. Měla bych praxi a můj mozek by nebyl přehlcen, naopak, byl by silnější jako sval, kterým koneckonců je.

Myslím si, že by se mohl změnit styl vyučování. Sama nejsem fanouškem moderních peer-to-peer prezentací, protože se od sebe kvalitativně liší a je mnohdy nemožné rozpoznat, co je záhodno se učit a co nikoliv. Místo toho bych do jádra hodiny nasadila nějaký problém, rozložený "puzzle" ve víru teorie. Stávající výklad bych pozměnila na formu "předvedení problému - vlastní pokus jej vyřešit, otevřený brainstorming jak na to - faktická rada, řešení". Tento model by zapojil pozornost žáka, který by byl schopen snáze napojit na už poznaná fakta onen nový koncept, byl by nucen o problematice kriticky uvažovat, zamyslet se, viděl by smysl poznané informace, což by mu umožnilo její zapamatování.

Není to aplikovatelné pouze na předměty logického typu jako je matematika, naopak to doporučuji i pro předměty jako dějepis nebo biologie. (Co se jazyků týče, zde bych v centru dění nejraději viděla více diskuze; jelikož se nejvíce učíme právě používáním a posloucháním jazyka.) Při dějepise bych tak například využila přirozeného učení se z příběhů a snažila se v žácích probudit smysl pro pochopení tehdejších lidských osudů a rozhodnutí či fungování společnosti, neboť "historie se neustále opakuje". O tom přece dějepis je. Ne o datech. Jen si vybavme, jak moc jednodušeji se vstřebávají nové poznatky například z knížek.

Navíc dnes panuje přesvědčení, že se není nutné informací "šprtát", protože se vše můžeme dozvědět na internetu. Takový pohled nepodporuji; jak je na západních zemích vidět, žáci pak mají velmi špatný všeobecný přehled. To je dle mého přesvědčení cesta ke zkáze a

vyhledávání jim nepomůže, protože přece ani neví, že něco neví. Místo toho chci spolu s podporou hledání zjednodušit přístup informace do mozku, aby to "šlo skoro samo", protože jsem názoru, že je to možné.

Všimla jsem si, že "online škola" tuto dovednost vyzdvihla lépe než kdy dříve. Myslím si, že by bylo dobré ji podporovat i nadále a ve větším měřítku. Zde mi ale přijde, že například tvorba prezentací není tou správnou cestou. Jistě, dítě se alespoň v teorii naučí prezentovat, ale informace pouze překopíruje, nepoužije. Více se přikláním k využití pracovních listů nebo zmíněného řešení nějakého problému tak, aby si poznatky nejen našlo, ale rovnou je právě použilo a napojilo na interní systém poznání. Tato koncová část je velmi důležitá, avšak často opomíjená nebo nedostatečně využita. Podporuje se tím individuální výuka a zapojení žáka, tudíž i zájem a pochopení.

Dle mých zkušeností člověku nestačí nespočet školních prezentací, aby se naučil skvěle prezentovat. Naučí se je leda tak vytvářet. Já osobně bych místo toho (nebo navíc) uvítala jinak stavěnou hodinu, místo suchého výkladu strukturovanou spíše jako rozhovor, diskuzi, cestu za poznáním. Přehnaný důraz na analýzu na úkor informací se mi nezamlouvá, spíše bych uvítala už zmíněnou výuku točící se kolem řešení překážek, a to ze dvou hlavních důvodů.

Jednak, jak už jsem zmínila, se tímto způsobem lépe zapojí všechny možné poznatky, tudíž se je použije a pochopí, takže lépe zapamatuje. Na množství vjemů a synapsí přece funguje princip učení se.

Druhým bodem je pak podpora vyjadřování studentů. V dnešní době si dospívající povídají více skrz sociální sítě, které nejsou tak gramaticky a slovníkově náročné, děti tak neposilují své vyjadřovací schopnosti, jejich slovní zásoba je chudá, tudíž i poznání věci nebo vztahy s ostatními. Pokud něco neumíme pojmenovat, nejsme schopni to kognitivně obsáhnout. Intenzivní diskuzi v hodinách by se pak mohlo docílit jak otevření studentů, tak posílení jejich slovníku, a tím pochopení a rozšíření obzorů. Vyrůstli by tak sebevědomější občané a schopnější lídři, kteří by se nebáli naslouchat, ale i ozvat, což je klíčem k pozitivní změně.

Třídy by ideálně byly individuálnější, alespoň na polovinu hodin, aby došlo k zapojení nejlépe všech způsobem, kde každý dostane svůj prostor. To se mi na distanční výuce velmi zamlouvalo, objevila jsem kouzlo pocitu, že nejste v plné třídě, že "to někdo určitě řekne", ale že jste naopak v přímém kontaktu s učitelem a můžete si s ním povídat, nikoho neruše. I když se množstevně jednalo o iluzi, bylo to skvělé. Ještě skvělejší byly komentáře u slohových prací či úkolů, protože byly individuální a v případě dotazu jednoduše dostupné. To je další věc, kterou bych v ideální škole zavedla.

Díky online výuce školu nevnímám jako budovu, ale spíše jako výuku a učitele. Má ideální škola by proto jinak strukturovala výuku a podporovala důležitější hodnoty, jako je podnikavost a kreativita. Vůbec by podporovala přímo rozvoj, minimálně verbální, a chodila bych do ní ráda, s vědomím, že můj mozek nechátrá. Snad na to jednou dojde.

Marta Majerová

Jak ÁGéčáci psali dopisy

V úterý 7.12. se o velké přestávce před ředitelnu studenti i profesori zapojili do maratónu psaní dopisů pořádaného Amnesty International. Tato mezinárodní akce má za úkol skrze posílání dopisů vrcholným představitelům států pomoci osobám, jejichž lidská práva jsou porušována. Letos se u nás psalo pěti ze šesti adresátům navrženým Amnesty. Dopisy od nás míří do Guatemaly za propuštění mayského aktivisty Bernardovi Caal Xol, který bojuje za ochranu místní řeky. Do Číny za propuštění novinářky Čang Čan, která podávala necenzurované informace o COVIDu přímo z Wuhanu. Do Egypta za zrušení falešných obvinění z terorismu právníka Mohameda Bakera, jenž byl jako jeden z mála ochoten bránit u soudu politické vězně. Do Eritreje za propuštění uvězněné, zmizelé občanky USA Čiham Ali, která je dcerou ministra zahraničí vlády svržené vojenským převratem, a které bylo v době zadržení 15. A do Běloruska za propuštění Mikity Zalatarou, mladíka odsouzeného za terorismus na demonstraci, které se ani nezúčastnil. Dopisy na podporu ukrajinské organizace Sfera, bojující za práva žen a LGBTI+ komunity, byly z ágéčkovského maratónu vyřazeny. Organizáci však můžete dopisem podpořit individuálně.

Pokud jste k maratónu skeptičtí, a máte pocit, že akce nic nezmění, podívejte se na stránky Amnesty na úspěchy maratónu - například z loňských šesti podpořených jsou dnes čtyři na svobodě, a to díky milionům dopisů z celého světa, včetně těch z AG. Děkujeme všem zúčastněným, podařilo se nám poslat úžasných 112 dopisů. Má to smysl!

A jestli jste to o velké přestávce nestihli, nebo na vás nebylo místo, můžete napsat dopis z vlastní iniciativy, všechny potřebné informace najdete na stránkách maratón.amnesty.cz, nebo se ozvěte někomu z organizátorů. Děkujeme také organizátorům a obzvláště kvartánům.

Juliana Nermutová

Stardance – Když hvězdy tančí

Pozor, článek není aktuální.

Myslím, že Stardance skoro všichni známe. Ale určitě jsou i tací, kteří to nevědí. Proto rychle připomenu: Stardance je taneční soutěž vysílaná každou sobotu na stanici ČT 1 ve 20:10. Probíhá od 16. října do 18. prosince. Moderují ji Tereza Kostková a Marek Eben. Letošní Stardance bylo poněkud dobrodružné. Ten, kdo to dobrodružství způsobil, není nikdo jiný než Covid-19. První a druhé kolo proběhlo bez problémů, ale s třetím přišly komplikace. Vše začalo Covidem Terezy Kostkové. Díky tomu se dostaly do karantény dva páry (Mirai Navrátil a Lenka Nora Návorková, Simona Babčáková a Martin Prágr) a tři taneční partneri (Michal Necpál, Robin Ondráček, Dominik Vodička). Proto museli třem soutěžícím (Andrea Sestini Hlaváčková, Marika Šopovská, Tereza Černochová) partnera nahradit. Třetí kolo také nebylo vyřazovací a za Terezu Kostkovou musel zaskočit Aleš Háma. Ale naštěstí se při čtvrtém kole zase vrátilo vše do normálu. To byla šťastná zpráva. Smutnou ovšem je, že Stardance opouští Simona Babčáková a Martin Prágr. Nebyli vyřazeni v žádném soutěžním večeru, ale dvakrát netančili, takže ze soutěže vypadli automaticky. Doufejme, že letošní Stardance už nic nepřekazí.

Anonym

Bolest samoty

Černobílý je zde svět, bez barev či radosti,
nedívám se dopředu, dozadu však dosti.
Noční Praha – opuštěn jsem kol a kol,
nekráčím však sám, vedle mne jde bol.

Kráčím tichou nocí, dlažba pod nohami skřípe,
vyvstávají příběhy, jež četl jsem jak dítě.
Slyším šepot Rychlých Šípů, vidím jejich stíny,
plížící se ulicemi, mlhou, plné špíny.

Táhne mě to pořád k vodě, k hlubočerným loužím,
horečnatě, chorobně po jejich chladu toužím.
Prahnu vždy po něčem velkém, nekonečně větším,
tlačí mě to k hvězdám – a k vltavským věžím.

Svítilny v šedé mlze tančí, jak bludivá světla,
zpod mostu kamenného stoupá řev pekla.
Nesnesu již světla jas, žízním po tiché tmě,
hastrman dušičky pod vodou strádá.

Nechce mě?

Juliana Nermutová

V uších zní chřestot kostí

...kol se točí sukně hostí
barev, hudby, smíchu dosti
do půlnoci - smrti prosti.

Svátek mísící katolické tradice a aztéckou mytologií, návštěvu zesnulých ve světě živoucích, pestrost květin snoubící se s větrem podzimu... Takový společenský večer jsme se vám pokusili umíchat v našem kotlíku a do takové atmosféry uvrhnout všechny, kteří 19. 11. zavítali na Maniny. Jestli jsme ale něco neočekávali, tak že to budete právě vy, kteří na tanečním parketu roztočí to pravé Mexiko.

Nestačili jsme se vynadívát na nápaditost vašich kostýmů, na světlo, které jste jimi do sálu vnesli, na onu energii a atmosféru - kterou nemohl vytvořit nikdo jiný než právě vy. Za takové malé kouzlo vám děkujeme, protože ač samotný večer nám, organizátorům akce, utekl jako písek mezi prsty, stačilo to, aby se nám navždy otiskl do paměti.

Tak za rok naviděnou na maturitním plese! Zase v trochu jiném světě, ale snad podobně kouzelném, plném květin a... nu, živém. :)

S láskou vaše septimy.

Miriam Žytková

Recept na mexické sušenky calaveritas

Jelikož jsou s podzimno-zimním obdobím spojené oslavy svátků mrtvých, přináším jednoduchý recept na drobné sušenky, které 1. a 2. 11. pečou Mexičané sobě a svým drahým zemřelým. Můžeme tak spolu zavzpomínat na septimánský společňák.

Přísady – na těsto:

- 1 hrnek nesoleného másla, o pokojové teplotě
- 1 hrnek práškového cukru
- 1 velké vejce
- 1 lžička vanilkového cukru
- 1 lžička jedlé sody
- 1/3 lžičky soli
- 2 ½ hrnku polohrubé mouky

Přísady a potřeby na zdobení:

- vykrajovátko ve tvaru lebky
- bílou cukrovou polevu
- různé barevné polevy

Postup:

1. Ve velké míse dohladka utřete máslo s práškovým cukrem. Mezitím rozmíchejte mixérem na nízké otáčky vejce, vanilkový cukr a jedlou sodu. Postupně přidávejte mouku na takové množství, dokud to mixér zvládne. Zbytek mouky vmíchejte do těsta vařečkou.
2. Rozdělte těsto na dva stejné díly. Vytvořte z nich válečky, zabalte do potravinové fólie a nechte 30 minut ztuhnout v lednici.
3. Předehřejte troubu na 180°C. Na lehce pomoučeném válu vyválejte těsto na cca 0,5 cm silnou placku. Pomoučnete vykrajovátko, aby se vám na něj nelepilo těsto, a začněte s vykrajováním. Lebkky pokládejte na plech vyložený pečicím papírem. Pečte v předehřáté troubě 12 – 14 minut nebo do zlatova. Poté počkejte, až vychladnou, a můžete začít zdobit!

David Janák

Repete uplynulých fotbalových událostí

Fotbalový MMA zápas v zápase Slavia-Plzeň, plzeňáci dostali 3 červené karty a Slavia nakonec vyhrála 2:0.

Slovácko bojuje o titul, v momentální tabulce je čtvrté a je tam vidět skvělá práce trenéra Svědika.

Pekhart, jeden z nejlepších střelců polské ligy, se vrátil po zranění.

Bývalý hráč Xavi je novým trenérem Barcelony. Snad ji vrátí znovu na výsluní.

Votroci, tým z Hradce Králové, je v horním patře ligy stejně jako minulý rok Pardubice.

West Ham překvapil, porazil Liverpool 3:2. Na tribuně seděla „sfinga“ Křetínský, který chce koupit část West Hamu.

Vydra dal gól Chelsea, pomohl tým Burnley k remíze 1:1.

Christoph Slaměnik

Londýnské panorama

Anonym

Meme

**PRVNÍCH 5 MINUT KAŽDÉ HODINY,
KDYŽ SE UČITEL SNAŽÍ ZPROVOZNIŤ POČÍTAČ**

Improvise. Adapt. Overcome

imgflip.com

Anonym

Útulnost

Definice útulnosti
podobá se téměř ctnosti:
působící milým dojmem,
libá, teplá — no, jak to pojmem.

Je to pocit plný lásky,
pod nímž se chvějí sedmikrásky,
uvolnění v plném významu,
kdy hlava klesne na stranu
a odpočívá v bdělém snění.

Přes temné měsíce,
kdy dešťů na tisíce
sužují příjemná počasí,
tělo s odpočinkem souhlasí.
Do ponožek vklouznout,
deku z postele vytáhnout
a pak zcela jednoduše
nechat proudit štěstí z duše
— lepšího pocitu snad není.

Fotografie: Sebastian Salfellner